

connectie (de), v, zelfstandig naamwoord < Engels connection < Frans connexion, 1 verbinding, samenhang; 2 familiebetrekking; 3 vriendschappelijke betrekking; 4 in het meervoud: invloedrijke relaties

Een gloeiende spleet schroeide de randen van de gordijnen en beloofde een dag zoals er dit jaar al meer dan gemiddeld geweest zijn. Aan de andere kant van zorgeloze uren stond de zon zich op te warmen voor een nieuwe tocht naar het zenit van haar jaarlijkse roem. Het slimme toestel dat mij voor dit lichtfeest had gewekt, serveerde meteen de niet onaangename orde van de dag. En de berichten die zich in het holst van mijn slaap hadden opgestapeld tot digitaal ontbijt. Een van hen bleek een uitnodiging. Van een jongedame. Of ik me met haar wilde connecteren. Het woord knetterde alvast als een haardvuur.

Omdat ik haar van naam noch profielgezicht kende en betrekkelijk intieme kwesties in mijn opvoeding toch enig voorspel verantwoord – een uitwisselen van volle zinnen, een subtiele verkenning van de te verbinden leden – ging ik in de breed uitgesmeerde annalen online op zoek naar onze samenhang die mij ontging. Of ten minste een link naar wie ze was. Ver moest ik niet zoeken. Blijkbaar hield ze van schrijven, vulde ze gretig een blog over lifestyle en biologisch afbreekbare zeep en droeg ze graag trendy ogende kleedjes. Maar los van een schuimende liefde voor de frivoliteiten van de taal (en jurkjes) leken we niet meer te delen dan het platform waarop ze resoluut op me afgestapt was. Zelfs geen professioneel bruggetje te ver. Haar verlangen leek kortom even raadselachtig als vluchtig. Even onzeker als ongebonden.

Soms loop ik zelf wat verloren in dat ene domein dat ik uit professiona-

lisme af en toe nog bezoek. Tussen bekenden die ik amper ken, of die alleen nog een herinnering zijn aan een hoofdstuk van een leven of de halve paragraaf van een droomnovelle die we ooit samen schreven. Terwijl anderen, door mijn onijver mijn sociaal-mediale web verder te weven, hun rechtmatige plaats nog altijd niet kregen toebedeeld. Zij zijn de connecties die altijd ook op andere plaatsen figureren, op andere tijdstippen en in andere dimensies. Zij zijn de vrienden en verwanten die de kunst verstaan om ook offline verbonden te blijven. Die weinig woorden behoeven om een impact te hebben. De sprekende bewijzen dat ik maar ben door mijn betrekkingen. Niet dat er tussen ons geen woorden vloeien. Enkelen onder hen zijn zelfs meesters van de taal en wentelen zich wellustig in haar ruime sop. Om de gulle kracht en macht van een goed verteld verhaal te illustreren, hun meningen met wulpse retorische figuren te laten dansen of elkaar, zoals een Vlaams schrijver ooit schreef, een geweten te schoppen. Al valt het met dat laatste meestal nogal mee.

Telkens vinden wij nieuwe kanalen om ideeën over te verschepen. Omdat de bijeenkomsten van onze broederschap van zelfverklaarde dwarsliggers zeldzaam zijn geworden, overspoeld door volwassenheden en de rimpelingen van de tijd, sturen ze elkaar en mij nu Telegramberichten. Zonder telegraaf. Ze vuren ze af met dezelfde haast als de media die ze om haar onberedeneerde vaart op de schop nemen. De berichten ratelen over alternatieve energiebronnen, dictatoriale dreigingen en de nooit stilstaande stand der wetenschap. Of over peuters in plonsbadjes. Links naar longreads (teksten waar

je langer op kauwt, bijna zoals een boek) onderstrepen dat we belezen genoeg zijn. Alleszins om te weten dat er meer klokslagen en karakters nodig zijn om een betoog te onderbouwen. Of dat je overal tekens kan vinden om een tegendeel te bewijzen.

Maar evengoed stapelen zich hier de hashtags op, het ene hekje al wat lager dan het andere. Het is een springparcours van de twitterende tijd, waar vergalopperen zelden strafpunten oplevert.

Als trage lezer beland ik even vaak als me lief is naast de piste, in een sprakeloos niemandsland, een afzijdig paradijs waar tussen boeken, schilderijen en mensen de gedachten kunnen rusten. En gisten. Zoals later op die stralende dag. Tijdens een wandeling in een park. Zij naast mij, ik naast haar. Even zonder woorden, allebei. Stilte. De beelden zweetten zonlicht, de bomen stonden er zomaar. Ergens knetterde er iets. #connect #somethingelse #real
Ewald Peters

CONN3CT

In de zestiende eeuw maakte de boekdrukunst de snelle verspreiding van ideeën mogelijk. Ook vandaag hebben nieuwe media een grote impact op mensen en hun omgeving. Hoe wordt een medium een verbindende factor? Wie investeert erin? Wie participeert? Wie controleert? Wie manipuleert? Op een parcours tussen historische drukwerken en multimediale consoles deel je meningen en voorkeuren met andere bezoekers.

Nog tot 17.09.2017

Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience
Hendrik Conscienceplein 4, Antwerpen
(Vanaf 14.10.2017 in de Provinciale Bibliotheek
Limburg, Hasselt)
www.conn3ct.media